

Biuuletyn informacyjny

SOLIDARNOŚĆ

ZARZĄD REGIONU ŚLĄSKA OPOLSKIEGO

MARZEC 2014 r./Nr 3 (358)

www.solidarnosc.org.pl/opole

e-mail: opole@solidarnosc.org.pl

Załoga nadal bez pieniędzy

W czwartek 20 lutego po raz trzeci protestowali pracownicy Taboru Szynowego SA w Opolu. Zdesperowani pracownicy podpálili opony, pod biurowcem firmy

głośno skandowali „złodzieje”, domagali się wypłacenia zaległych wynagrodzeń. – Ludzie są zdeterminowani bo nie mają z czego żyć – podkreślał Marek Stelmach przewodniczący Podzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” .

Przedstawiciele załogi weszli też na konferencję prasową, którą zorganizowali nowi właściciele zakładu. – Nie macie honoru, gdzie nasze pieniądze? Nie mamy czym nakarmić dzieci! – krzyčeli w stronę przedstawicieli Grupy Leo Maks, która 25 stycznia przejęła upadający zakład.

Już po raz kolejny, mimo zapewnień ze strony właściciela, na konta pracowników nie wpłynęły wynagrodzenia. Dyrektor przekonywał, że pieniądze na zaległe wypłaty będą, a zagraniczne przelewy są w drodze. Zapewniał też, że spółka otrzyma zastrzyk finansowy w wyso-

kości około 40 mln zł, co pozwoli uruchomić naprawy wagonów. – Nie wierzymy w obietnice – mówili po spotkaniu z nowym szefostwem firmy rozczarowani pracownicy, którzy zamiast otrzymać zaległe wypłaty, po raz kolejny usłyszeli, że pieniądze niebawem wpłyną na ich konta. Pracowników dodatkowo rozzłościł fakt, że dyrektor Zenon Sroczyński nie potrafił swoich obietnic potwierdzić żadnym dokumentem.

Przypomnijmy, że pracownicy od listopada 2013 roku nie otrzymują wypłat. Zobowiązania wobec nich wynoszą obecnie 1,81 miliona złotych. Około 350 osób jest tak zdesperowanych, że chce upadłości spółki. Decyzje w tej sprawie sąd może wydać najwcześniej w marcu.

Tabor Szynowy ma ponad 40 milionów złotych długów. Obecnie firma zaprzestała jakiegokolwiek działalności.

Do czasu zamknięcia BI na konta pracowników nie wpłynęły żadne pieniądze.

(jm)

XXV jubileuszowe WZDR

XXV jubileuszowe Walne Zebranie Delegatów Regionu NSZZ „Solidarność” Śląska Opolskiego sprawozdawczo – wyborcze odbędzie się w dniach 26 i 27 czerwca 2014 r. w Domu Pielgrzyma na Górze św. Anny.

Zarząd Regionu powołał Zespół Organizacyjny XXV WZDR w składzie: *Cecylia Gonet, Grzegorz Adamczyk, Hanna Wierzbicka, Marek Stelmach, Jerzy Berezowski, Stanisław Baczyński, Dariusz Brzęczek.*

Członek „Solidarności” złotym medalistą w Soczi

Zbigniew Bródka, członek NSZZ „Solidarność” złotym medalistą igrzysk olimpijskich w Soczi!
Panie Zbigniewie!

Składam Panu w imieniu całego NSZZ „Solidarność” najserdeczniejsze gratulacje. Jesteśmy dumni, że Pan jest jednym z nas, członkiem „Solidarności”. Z wielkim podziwem obserwuję Pana karierę. Wielokrotnie stawał Pan na podium Pucharu Świata, w ubiegłym roku zdobył Pan to trofeum jak pierwszy Polak w historii. Dzisiaj pokonał Pan najlepszych reprezentantów światowego łyżwiarstwa. Pana twarda walka do samego końca dodatkowo zrobiła na wszystkich ogromne wrażenie. Przynosi Pan chlubę nie tylko Polsce, ale również „Solidarności”. Życzę Panu wielu kolejnych sukcesów i trzymam kciuki za drużynowy medal.

Zbigniew Bródka jest strażakiem i służy w Komendzie Powiatowej PSP w Łowiczu, gdzie należy do tamtejszej organizacji zakładowej.

Piotr Duda, przewodniczący KK NSZZ „Solidarność”

Sytuacja w zakładach pracy

W trakcie posiedzenia Zarządu Regionu 3 lutego jednym z punktów obrad było omówienie sytuacji w zakładach pracy Opolszczyzny.

Tragiczna sytuacja panuje w Zakładach Taboru Szynowego w Opolu (szerzej piszemy na str 1), gdzie pracownicy od listopada nie otrzymują wypłaty, Hucie Małapanew w Ozimku, gdzie wynagrodzenia są minimalne i nadal trwają zwolnienia pracowników.

W CERPOL w Kozłowicach trwa spór zbiorowy z udziałem mediatora. W sądach toczą się sprawy z powództwa pracowników ALCHEMIA SA, WRA w Zawadzkiem o uznanie za nieskuteczne wypowiedzenia warunków pracy i płacy. Nadal trudna jest sytuacja w PKS w Nysie oraz w PKS w Namysłowie.

W ZOZ w Głuchołazach po raz pierwszy od 8 lat odbyło się spotkanie w sprawie podwyżek płac dla pracowników. Do rozmów na ten temat powrócą po I kwartale 2014r. Przybywa członków w TKZ Pracowników Administracji i Obsługi przy Zespole Szkół Centrum kształcenia Rolniczego im. W. Szafera w Głubczycach.

(red.)

Pomoc dla Ukrainy

Regiony nadgraniczne „Solidarności” przygotowują konwój z transportem humanitarnym na Ukrainę. Będą to przede wszystkim środki opatrunkowe i materiały pierwszej pomocy medycznej. Pierwszy transport powinien wyruszyć już wkrótce i zostanie sfinansowany ze zbiórki wśród członków Związku. „Solidarność” przy pomocy współpracujących z nami osób uczestniczących w wielu misjach wojskowych wspomaga również ewakuację Polaków znajdujących się zagrożonych rejonach. Szczególnie studentów i osób pracujących na Ukrainie.

Koordinacją i logistyką całego przedsięwzięcia zajmuje się zastępca przewodniczącego KK NSZZ „S”, a jednocześnie szef Regionu Podkarpacie, graniczącego z Ukrainą – **Tadeusz Majchrowicz**. W imieniu całego Związku zbiórką pomocy zajmuje się Region Świętokrzyski. Działania te wspierają również regiony: Ziemia Przemyska, Rzeszowski i Środkowo-Wschodni.

Przewodniczący „Solidarności” Piotr Duda apeluje nie tylko do członków Związku, ale również do wszystkich chcących wesprzeć nasze działania o przekazywanie środków na konto: Region Świętokrzyski NSZZ „Solidarność” **34 1020 2629 0000 9102 0009 1546** z dopiskiem: „UKRAINA”

Wszelkich informacji udziela **Tadeusz Majchrowicz** – tel. 512 983 530. W imieniu organizatora zbiórki pieniędzy Regionu Świętokrzyskiego informacji udziela **Paweł Krzeszowski** – tel. 533-263-987

Rok Solidarności i sprawiedliwości społecznej

Obradująca 28 stycznia w Szczecinie Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” ogłosiła rok 2014 Rokiem Solidarności i sprawiedliwości społecznej. Członkowie KK zdecydowali też, że najbliższy Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” odbędzie się jesienią w Bielsku-Białej.

Jednym z tematów szczecińskich obrad Komisji Krajowej była sytuacja w spółce Lidl Polska Sklepy Spożywcze. W styczniu 2013 roku pracownicy tej sieci założyli organizację NSZZ „Solidarność”. W grudniu ubiegłego roku jej przewodnicząca oraz wiceprzewodniczący otrzymali dyscyplinarne wypowiedzenia z pracy. W związku z tymi działaniami, KK rozpoczyna długofalową akcję protestacyjną. Komisja zaapelowała do wszystkich członków Związku o zaniechanie robienia zakupów w tej sieci w lutym.

Komisja Krajowa postanowiła, że sprawozdawczo-wyborczy Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” odbędzie się w dniach 8-9 października 2014 w Bielsku-Białej. Miejscem obrad będzie miejska hala widowiskowo-sportowa przy ul. Karbowej. Rok 2014 został ogłoszony w Związku rokiem Solidarności i sprawiedliwości społecznej.

(red.)

Biedny jak polskie dziecko

Ponad pół miliona dzieci w Polsce, nie dojadają, bo ich rodziców nie stać, by „zapewnić im przynajmniej co drugi dzień posiłek z mięsa, ryby lub odpowiednika wegetariańskiego” – wynika z publikacji GUS, którą cytuje Rzeczpospolita.

Dane zawarte w opracowaniu „Warunki życia rodzin w Polsce” są zatrważające – czytamy w Rzeczpospolitej. M.in. 450 tys. dzieci nie ma wszystkich podręczników, bo rodziców nie stać na ich zakup. Z powodu biedy 530 tys. dzieci nie chodzi do specjalistów, niemal 600 tys. do dentysty. Ogółem na 8,9 mln dzieci w wieku 0-24 lata „na utrzymaniu” w niedostatku lub biedzie żyje 1,4 mln. GUS zauważa także, że co trzecia rodzina ma problem z wysłaniem raz w roku dzieci na tygodniowy wypoczynek poza miejsce zamieszkania, co jedenastej nie stać na organizację dzieciom imprezy urodzinowej, co ósmej na wyjście z dziećmi do kina czy teatru.

„Polskie państwo odwraca się od młodych plecami”

- Nasza polityka społeczna postawiona jest na głowie, bo często pomagamy tym, którzy takiej pomocy nie potrzebują, a zapominamy o najslabszych, m.in. dzieciach – mówi Rzeczpospolitej prof. Krystyna Iglicka, demograf, rektor Uczelni Łaznowskiego.

Dowodzą tego też inne dane. Na przykład w Polsce 35 proc. dzieci w wieku 0-17 lat korzysta z pomocy państwa. Co trzecie dziecko rodzi się w biedzie i korzysta z tzw. beczkowego II przeznaczanego dla niezamożnych rodziców.

Dramat rodzin wielodzietnych

Wszystkie dostępne statystyki i opracowania dowodzą, że na biedę w Polsce w sposób nadzwyczajny narażone są rodziny wielodzietne. GUS wskazuje, że w skrajnej nędzy (poniżej tzw. minimum egzystencji) żyje blisko 10 proc. rodzin wychowujących troje dzieci i aż 26,6 mających ich czworo lub więcej.

Nieefektywna pomoc państwa

Mimo tych danych polityka społeczna prowadzona w Polsce nie dostrzega w sposób adekwatny problemów ubóstwa rodzin. Ekspert apelują, by rząd poszukiwał pieniędzy tam, gdzie je marnotrawi, i skuteczniej pomagał tym, którzy najbardziej potrzebują wsparcia. Domagają się także zmniejszenia fiskalizmu, zwłaszcza wobec zarabiających niewiele.

Źródło informacji: Rzeczpospolita

Pracownik zostawiony na lodzie

Przybywa firm, które zakończyły działalność bez wykreślenia z rejestru i porzuciły swoje załogi. Z informacji jakie udało się zebrać „Rzeczpospolitej” we wszystkich województwach wynika, że w zeszłym roku kilkuset pracowników zostało porzuconych przez swoich pracodawców. PIP odnotowało wiele przypadków, gdy firma zaprzestała działalności i zaspakajania roszczeń pracowników, mimo że formalnie wciąż figuruje w rejestrze przedsiębiorców.

Pewnego dnia zatrudnieni po przyjściu do pracy zastają zamknięte na głucho drzwi, a właściciel firmy nie tylko nie odbiera telefonu, ale i nie płaci im pensji. To sytuacja nie po pozazdrosczenia. Porzucony pracownik nie ma bowiem świadectwa pracy i nie może zarejestrować się jako bezrobotny. Bez informacji, w jakim trybie rozstał się z poprzednią firmą, ma też niewielkie szanse na znalezienie nowej pracy.

Zostaje więc złożenie wniosku do Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGSP). Zgodnie z art. 8a ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy mogą oni liczyć na zaliczki na poczet wypłaty zaległych wynagrodzeń przysługujących im z FGSP po uznaniu pracodawcy za niewypłacalnego. Zaliczki wynoszą równowartość minimalnego wynagrodzenia. Na te pieniądze

mogą liczyć dopiero po dwóch miesiącach od faktycznego zaprzestania działalności.

Z informacji, jakie udało się uzyskać „Rzeczpospolitej” wynika, że FGSP w ponad połowie przypadków odmawia wypłaty zaliczek ze względu na brak wszystkich przesłanek niezbędnych do przyznania świadczeń. Okazuje się bowiem, że jeśli pracownicy przed upływem tych dwóch miesięcy sami rozwiążą swoje umowy w trybie natychmiastowym z winy pracodawcy (na podstawie art. 55¹ kodeksu pracy), wówczas tracą prawo do tego świadczenia. Bywają też przypadki, gdy FGSP nie stwierdził faktycznego zaprzestania działalności przez pracodawcę.

Zdarzają się przypadki, że mimo likwidacji jednego miejsca pracy prowadzenie działalności, np. sklepu, i zwolnienia części osób pracodawca nadal zatrudnia pracowników i kontynuuje działalność w innym miejscu. W takim przypadku nie ma podstaw do ustalenia, że pracodawca faktycznie działalność zaprzestał, co skutkuje odmową wypłaty świadczeń przez Fundusz. W takiej sytuacji pracownicy mają alternatywną drogę. Mogą złożyć pozew do sądu pracy z żądaniem zapłaty zaległego wynagrodzenia. Jeśli to nie pomoże, porzucony pracownik, jako wierzyciel żądający zapłaty zaległej pensji, może złożyć do sądu wniosek o ogłoszenie upadłości pracodawcy i o zaspokojenie swoich roszczeń w tym trybie.

Źródło informacji: Rzeczpospolita z 19 lutego 2014 r.

Lista punktów objętych brzeskim programem „Grosik”

1. RADIO TAXI „MINI”, Rynek tel. 77 416 22 22, dworzec tel. 77 416 23 40, bezpłatne wezwanie tel. 800 22 22 13,
2. „PROFI” Brzeg, ul. Chocimska 4 – Materiały budowlane, mieszanie farb, narzędzia budowlane, itp.,
3. „STUDIO ART. Wojtycza I. E.” Brzeg, ul. Jabłkowa 9 – fotografia,
4. „MAGNUM” Brzeg Centrum Marco, ul. Trzech Kotwic 11, - sklep meblowy,
5. „GAMA” Brzeg Centrum Marco, ul. Trzech Kotwic 11 – akcesoria do domu, zastawy, naczynia, szkło,
6. „SALON ROWEROWY” Brzeg Centrum Marco, ul. Trzech Kotwic 11 – rowery, akcesoria rowerowe,
7. „HURTMET” Brzeg, ul. Jana Pawła II 12 – Armatura sanitarna, technika grzewcza, instalacje wod.- kan. , itp..
8. „MAK” Brzeg, ul. Łokietka 1 – Sklep ogrodnicy, nasiona, nawozy, sprzęt ogrodnicy, środki ochrony roślin,
9. „WSZYSTKO DO WSZYSTKIEGO” Brzeg, ul. Dzierżona 4 – narzędzia, akcesoria meblowe, zamki, śruby, itp.,
10. „TIN PLUS” Brzeg, ul. Rynek 17 – Lamy, żyrandole, kinkiety, art. elektryczne,
11. „AGAT” Brzeg, ul. Rynek 14 – Sklep jubilerski, złoto, srebro, zegarki,
12. „4-Kąty” Brzeg, ul. Włociańska 9 – panele podłogowe, ściennie, mozaiki, drzwi wewnętrzne, płytki zewnętrzne,
13. „PRYMUS” Brzeg, ul. Chopina 2 – Artykuły szkolne, papiernicze, zeszyty, zabawki.
14. „SALON OBUWNICZY” Brzeg, ul. Jagiełły 3a – obuwanie dobre gatunkowo,
15. „SKLEP MOTORYZACYJNY” Brzeg, ul. Reja 12 – części samochodowe, akumulatory,
16. Sklep RTV-AGD „U PAWLIKA” Brzeg, ul. Długa 12 – transport bezpłatny,
17. „HANDEL DETALICZNY” Brzeg, ul. Długa 12 – firanki, zasłony, materiały tekstylne, pościelenie
18. „SIGMA” Brzeg, ul. Rynek 2 – komputery, laptopy, oprogramowania, akcesoria komputerowe,
19. „OLIWIA” Brzeg, ul. Łokietka 24 (Kaufland) – kwaciarnia, pamiątki,
20. „AMEKUR” Brzeg, ul. Pl. Dworcowy 3 – okna, parapety, drzwi,
21. „Firma H.-U.” Łozińska Małgorzata, Brzeg, ul. Rybacka 12 – zoologia, wędkarstwo, harcerstwo, produkty dla gołębi, instrumenty muzyczne,
22. Sklepy „SPOLEM”:
 - a) „BERLINEK” Pl. Dworcowy 6
 - b) „MAJA” ul. Robotnicza 5
 - c) „FAMILIJNY 2000” ul. Słowackiego 2
23. „RADJAX” Brzeg, ul. Sikorskiego 5 – farby i lakiery samochodowe, warsztat naprawczy, części samochodowe,
24. „Tank- Truck” Brzeg, ul. Sikorskiego 5 – Stacja Paliw „radjax”,
25. „ALDAR” Brzeg, ul. Boh. Monte Ciasno 1A – części zamienne do ciągników,
26. „ALIMAR” Brzeg, ul. Ciepłownicza 3 – LPG gaz,
27. „CAR-CORD” Brzeg, ul. Krakusa 4 – wulkanizacja, serwis ogumienia, klimatyzacja i felgi
28. „CAR-CORD” Brzeg, ul. Robotnicza 2 – wulkanizacja,
29. „INDA” Brzeg, ul. Chocimska – garnitury, koszule, odzież męska,
30. „POGOTOWIE DOMOWE” Marek Chruszcz, tel. 513 143 434 –naprawy ślusarskie, wodno-kanalizacyjne. Aranżacja i pielęgnacja ogrodów, oczka wodne.
31. Ośrodek rehabilitacji i odnowy biologicznej DONI-COR Sp. z o.o Brzeg, ul. Kamienna 4 – grota solna, kriokomora, kinezyterapia, fizykoterapia, hydroterapia i masaże.
32. DONI-COR Sp. z o.o. Brzeg, ul. Łokietka 9a – stomatologia
33. Kwaciarnia „IRYS” ul. Starobrzezka (cmentarz) – kwiaty, wieńca, znicze
34. Kwaciarnia „IRYS” ul. Chocimska 4 – kwiaty, upominki
35. ZAKŁAD FRYZJERSKI ul. Armii Krajowej 3 – fryzjer damsko – męski,
36. BAR MLECZNY ul. Długa 41 – śniadania, obiady, desery,
37. Mizga „CLOTHIG FOR YOU” ul. Długa 33 – odzież damsko-męska,
38. Składy opału Leszek Gaweł, Lewin Brzeski ul. Kościuszki 81, tel. 604 827 995 – autoryzowany sprzedawca „B.M. KOBYLIN – 1000 SKŁADÓW W POLSCE” oraz węgla krajowego.
39. Stylizacja Paznokci Solarium Antonowicz Agnieszka ul. Pl. Kościelny 2

Emigracyjne tsunami 2013

W ciągu ostatniego roku z kraju wyjechało nawet pół miliona osób. Była to kolejna fala emigracji po wielkim exodusie rodaków w latach 2006 – 2007.

Dziennik Gazeta Prawna przytacza szacunki prof. Krystyny Ilnickiej, demografa, ekonomisty i rektora Uniwersytetu Łaznowskiego. W ciągu ostatniego roku z kraju wyjechało nawet pół miliona osób – alarmuje prof. Ilnicka.

W ubiegłym roku wymeldowało się na stałe z Polski co najmniej 36 tys. osób – wynika z szacunków DGP na podstawie danych GUS. W ostatnim ćwierćwieczu gorzej było tylko w 2006 roku, gdy tych osób było blisko 47 tys.

Zdaniem prof. Krystyny Ilnickiej Polacy przebywający za granicą dochodzą do wniosku, że nie ma sensu utrzymywać dalej fikcji nawet w postaci adresu w naszym kraju.

Nie jest to już im potrzebne do życia. Po latach przebywania na obczyźnie ci, którzy wyjechali, ściągają do siebie rodziny. – Ponadto teraz częściej wyjeżdżają całe rodziny. Decydują się na odważną emigrację, aby zapobiegać m.in. rozpadowi związku małżeńskiego i rodziny – podkreśla prof. Janusz Czapiński, psycholog społeczny z Uniwersytetu Warszawskiego.

Jeśli dane prof. Ilnickiej się potwierdzą – za granicą przebywa już 2,6 – 2,7 mln Polaków. Na kolejną potężną falę emigracji wskazują oficjalne statystyki. Według danych niemieckich przybyło do nich w ubiegłym roku 200 tys. Polaków. Podobna liczba naszych rodaków udała się do Wielkiej Brytanii. Duże grupy zaczęły szukać swojego szczęścia także w Holandii i Norwegii – wylicza za prof. Ilnicką Dziennik Gazeta Prawna.

Źródło informacji: Dziennik Gazeta Prawna

Nie żyje Stanisław Dobrzyński

Z ogromnym żalem i bólem przejeśliśmy wiadomość, że w Kanadzie zmarł **STANISŁAW DOBRZYŃSKI**, współzałożyciel Kluczborskiej Solidarności, przewodniczący MKZ od marca 1981, przewodniczący Związku w PKS w Kluczborku.

Stanisław Dobrzyński został internowany w nocy z 12 na 13 grudnia 1981 r. Początkowo był osadzony w Areszcie Śledczym w Opolu a w styczniu 1982 r. przewieziony do Zakładu Karnego w Nysie. W tym czasie na wolności aktywnie działała jego żona Janina m.in. kolportując ulotki.

W 1983 roku Stanisław Dobrzyński wyemigrował do Kanady, gdzie zmarł w lutym 2014 r.

**Wyrazy głębokiego współczucia RODZINIE
składa**

**Rada Oddziału Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność”
Śląska Opolskiego w Kluczborku**

od lewej: Jerzy Deptuła, Eugeniusz Głowicki z żoną, Bożena Kawka, Tadeusz Drozdowski, Danuta Balicka, Stanisław i Janina Dobrzyńscy

90. rocznica urodzin prof. Góralczyka

14 marca przypada 90 rocznica urodzin śp. profesora dr hab. Józefa Andrzeja Góralczyka, Senatora RP I kadencji, od 1980 roku członka NSZZ „Solidarność”.

Prof. Józef Góralczyk urodził się 14 marca 1924 roku w Krakowie (syn Juliana i Antoniny z d. Romańskiej). W rodzinie tej pielęgnowano z pokolenia na pokolenie tradycje narodowe, mimo represji ze strony zaborców i okupantów.

Józef Góralczyk wraz z siostrą Ireną okres dzieciństwa spędził w domu rodzinnym w Alwerni i Krakowie. Od szóstego roku życia uczęszczał do szkół powszechnych, a po ukończeniu szóstej klasy został przyjęty do Państwowego Gimnazjum i Liceum im. ks. Marcina Wadowity w Wadowicach. W czasie gdy Józef Góralczyk był uczniem klasy pierwszej i drugiej, Karol Wojtyła był uczniem klasy siódmej i ósmej, stąd znajomość z przyszłym papieżem. W okresie studiów i posługi biskupiej Karola Wojtyły, Józef Góralczyk spotykał się z nim w Krakowie. Po wyborze na Stolicę Piotrową Jana Pawła II nadal utrzymywał kontakty, ale głównie korespondencyjne.

W 1939 r. wstąpił do Ochotniczej Służby Obserwatorów Przeciwlotniczych. Od połowy sierpnia, aż do wkroczenia wojsk niemieckich pełnił dyżury w punkcie obserwacyjnym przy Rynku w Alwerni. We wrześniu 1941 r. zdał egzamin i został przyjęty do Państwowej Wyższej Szkoły Rolniczej w Czernichowie. Z początkiem nauki wstąpił do konspiracyjnej katolickiej organizacji polityczno – wojskowej „Unia”, przyjmując ps. „Orlik”. Pion wojskowy Unii, zwany „Polskim Wojskiem Unijnym”, został latem 1942 r. wcielony do AK. Podczas nauki w Czernichowie Józef Góralczyk został elewem konspiracyjnej Szkoły Podchorążych Piechoty AK, którą ukończył jako strzelec z cenzusem.

Po ukończeniu szkoły czernichowskiej został zatrud-

niony jako praktykant w majątku ziemskim Izdebnik (pow. wadowicki). Jednocześnie podjął tajne studia rolnicze w UJ. Studia te ukończył w 1946 r. W 1971 r. Rada państwa przyznała Józefowi Góralczykowi tytuł profesora nadzwyczajnego nauk ekonomicznych.

W 1980 roku wstąpił do NSZZ „Solidarność”. Był członkiem Komisji Zakładowej w Instytucie Śląskim, a od 1995 r. Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Rencistów i Emerytów w Opolu. Piastował funkcję doradcy – eksperta Solidarności Rolników Indywidualnych w Opolu i otrzymał zaszczytną godność członka honorowego. W 1984 r. rozpoczął współpracę z duszpasterstwem rolników. Od 1988 r. wszedł w skład Komisji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Rolników.

W latach 1989 – 1991 Józef Góralczyk piastował godność senatora RP. W wyborach 4 czerwca 1989 r. kandydował z Listy Komitetu Obywatelskiego przy przewodniczącym NSZZ „Solidarność” Lechu Wałęsie. Otrzymał ponad 22 tys. (62,55%) głosów oddanych na Opolszczyźnie. W pracach Senatu był bardzo aktywny. Działał w Komisji Gospodarki Narodowej i Komisji Inicjatyw i Prac Ustawodawczych.

Za osiągnięcia naukowe, zawodowe i w pracy społecznej został uhonorowany licznymi nagrodami, dyplomami uznania, odznaczeniami państwowymi, resortowymi i społecznymi. Otrzymał m.in. Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1972), Złoty Krzyż Zasługi (1967), odznakę Zasłużony Opolszczyźnie (1967), Złotą Odznakę Instytutu Śląskiego (1994), Złotą Odznakę Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego (1965).

Za zasługi w walce z okupantem niemieckim podczas II wojny światowej Józef Góralczyk został odznaczony m.in. Krzyżem Armii Krajowej (1994), Brązowym Krzyżem Zasługi z Mieczami (1945). Prof. Józef Góralczyk zmarł 5 listopada 2006 r. Został pochowany w rodzinnym grobowcu na Cmentarzu Bronowickim w Krakowie. W pogrzebie uczestniczyła delegacja Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Śląska Opolskiego z pocztem sztandarowym.

(red)

10. rocznica śmierci płk. Ryszarda Kuklińskiego

11 lutego minęła 10 rocznica śmierci płk Ryszarda Kuklińskiego, który zmarł w Tampie na Florydzie. Pułkownik po oczyszczeniu z zarzutów w 1998 r. chciał wrócić do Polski. Płk Kukliński został honorowym obywatelem Gdańska i Krakowa, ale mieszkanie kupił w Warszawie, z którego uciekł w 1981 r.

Ryszard Kukliński urodził się 13 czerwca 1930 r. w Warszawie. Jego ojciec, robotnik, zginął w niemieckim obozie Sachsenhausen. Podczas niemieckiej okupacji Ryszard Kukliński kolportował ulotki konspiracyjnej organizacji „Miecz i Pług”. W 1947 r. rozpoczął służbę w Wojsku Polskim, wstępując do Oficerskiej Szkoły Piechoty we Wrocławiu. W związku z ujawnieniem jego pracy dla „Miecza i Pługa” został zdegradowany. Wkrótce jednak zaczął awansować, służąc w jednostkach liniowych m.in. jako dowódca batalionu. W 1963 r. rozpoczął pracę w Sztabie Generalnym Wojska Polskiego. Doszedł do stanowiska zastępcy szefa zarządu operacyjnego i szefa oddziału planowania strategiczno-obronnego. Był oceniany jako wybitnie zdolny sztabowiec. Pełnił również faktycznie funkcję sekretarza delegacji polskiej na spotkaniach przedstawicieli państw-członków Układu Warszawskiego.

W 1971 r. podjął z własnej inicjatywy współpracę z amerykańską Centralną Agencją Wywiadowczą (CIA). Było to wynikiem jego przemyśleń po udziale polskiego wojska w interwencji państw Układu Warszawskiego w Czechosłowacji i strzelaniu przez wojsko do robotników na Wybrzeżu w 1970 r. Za przekazywane informacje nie brał od Amerykanów wynagrodzenia. Gen. Wojciech Jaruzelski uznał go potem za zdrajcę i dezertera. Kukliński uważał natomiast, że oficer nie ma obowiązku być lojalnym wobec dowódcy, który nie jest lojalny wobec swojej ojczyzny. W wywiadzie dla „Tygodnika Solidarność” z 1994 r. stwierdził, że jego dylemat polegał nie na wyborze: komunizm czy kapitalizm, ale służba narodowi lub czerwonemu imperium.

Kukliński przekazywał plany strategiczne Związku Sowieckiego i Układu Warszawskiego, w tym plany ataku na państwa NATO. Przesłał także Amerykanom informację o **planowanym wprowadzeniu stanu wojennego** - brał udział w opracowaniu związanych z nim dokumentów. W nocy z 7 na 8 listopada 1981 r. płk Kukliński został wraz z żoną i dwoma synami potajemnie wywieziony

z Polski. Przyczyną ewakuacji była obawa Kuklińskiego przed dekonspiracją, choć gen. Czesław Kiszczak utrzymywał, że kontrwywiad go nie podejrzewał. Po przybyciu do Stanów Zjednoczonych Kukliński został ekspertem Departamentu Obrony i Departamentu Stanu. Otrzymał stopień pułkownika armii amerykańskiej i wysokie odznaczenie CIA. W 1984 r. został skazany przez sąd wojskowy w Warszawie na karę śmierci za zdradę i zdegradowany.

W 1986 r. władze PRL ujawniły działalność Kuklińskiego na rzecz wywiadu Stanów Zjednoczonych. W rok później udzielił on obszernego wywiadu paryskiej „Kulturze”, poświęconego jednak wyłącznie przygotowaniom do wprowadzenia stanu wojennego. Na temat działalności na rzecz wywiadu USA ukazał się w 1992 r. artykuł w „Washington Post”. Podano w nim, że płk Kukliński przekazał Amerykanom 35 tys. stron dokumentów. W połowie lat 90-tych zginęli w Stanach Zjednoczonych dwaj synowie Kuklińskiego. Okoliczności ich śmierci nie zostały do dziś wyjaśnione. Pojawiły się opinie, że mogła być to zemsta sowiecka na pułkowniku. W 1994 r. Kuklińskiego przyjął papież Jan Paweł II.

W 1995 r. Izba Wojskowa Sądu Najwyższego uchyliła wyrok ciążyący na Kuklińskim. W tym samym roku podjęto ponownie śledztwo w jego sprawie. Zostało umorzone przez Naczelną Prokuraturę Wojskową w 1997 r. Kukliński został uniewinniony. W tym samym roku Solidarność zapelowała do władz państwowych o jego awans na stopień generała i nadanie mu najwyższego odznaczenia.

Kukliński odwiedził Polskę w 1998 r. Wygłosił w Sejmie przemówienie do posłów i senatorów. Dostał honorową szablę oficerską od premiera Jerzego Buzka. Otrzymał kilka tytułów honorowych, w tym honorowe obywatelstwo Krakowa i Gdańska, a także tytuł Honorowego Górnika od załogi kopalni „Wujek”. W latach 2002-2004 Kukliński przyjeżdżał do Polski. Chciał zamieszkać na stałe w kraju.

Zmarł 11 lutego 2004 r. w Tampie na Florydzie. Ceremonia żałobna odbyła się na amerykańskim cmentarzu narodowym Arlington. Płk Ryszard Kukliński pochowany został w Alei Zasłużonych na cmentarzu wojskowym na warszawskich Powązkach. W 2006 r. na Starym Mieście w Warszawie otwarto Izbę Pamięci Pułkownika Kuklińskiego. Inicjatorem jej powstania był Józef Szaniawski, pełnomocnik Ryszarda Kuklińskiego.

Z inicjatywy radnego Patryka Jakiego Rada Miasta Opola w dniu 29 stycznia 2009 r. podjęła uchwałę o nadaniu placowi publicznemu w rozszerzeniu ul. Wrocławskiej (obok Karolinki) nazwę „Rondo płk. Ryszarda Kuklińskiego”.

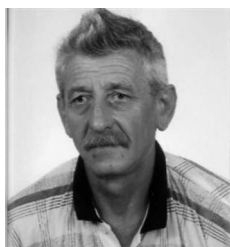
PAP/IAR/jm

Pamiętajmy o wyklętych

1 marca po raz trzeci obchodzimy święto poświęcone żołnierzom niezłomnym. Święto to ma upamiętniać rocznicę wykonania przez funkcjonariuszy UB wyroku śmierci na przywódcach organizacji Wolność i Niezawisłość. 2 marca 1951 r. siedmiu członków IV Zarządu Głównego Zrzeszenia WiN zostało zastrzelonych w więzieniu na ul. Rakowickiej w Warszawie.

Odszedł Zbigniew Eret

(9.01.1948 – 4.02.2014)

Zbigniew Eret był inicjatorem powstania NSZZ „Solidarność” w Zakładach Koksowniczych w Zdziechowicach. W 1981 roku został wybrany na funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność”. W okresie stanu wojennego aresztowany przez SB. W 1982 r. Woj-

skowa Prokuratura Garnizonowa skierowała przeciwko niemu akt oskarżenia za to, że „w miesiącu lutym 1982 r. w Zdziechowicach, działając w warunkach przestępstwa ciągłego, wspólnie i w porozumieniu z Andrzejem Kupczokiem, Romanem Zarszynem, Mikołajem Ziarkiewiczem i Stanisławem Rybką brali udział w sporządzaniu i rozpowszechnianiu ulotek zawierających fałszywe wiadomości mogące wywołać niepokój publiczny i rozruchy”. W uzasadnieniu aktu oskarżenia znalazło się stwierdzenie, że „... już w miesiącu styczniu 1982 r. były wiceprzewodniczący KZ NSZZ „Solidarność” Zakładów Koksowniczych w Zdziechowicach – Zbigniew Eret wspólnie z członkiem wspomnianego Komitetu Zakładowego Andrzejem Kupczokiem ustalili, że pomimo zawieszenia działalności Związku, należy przejść do działalności podziemnej, a w szczególności by sporządzać różne materiały, które należy rozpowszechniać w swoim zakładzie pracy”.

Po uwolnieniu Zbigniew Eret organizował zbiórki pieniędzy, żywności, leków i odzieży dla internowanych kolegów i ich rodzin. Po reaktywowaniu NSZZ „Solidarność” włączył się aktywnie w działalność związkową. W 1990 r. został wybrany na funkcję przewodniczącego Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Zakładach Koksowniczych w Zdziechowicach.

W 2003 r. XVII WZDR nadało mu odznakę „Zasłużony Członek NSZZ Solidarność” Regionu Śląska Opolskiego”.

Zbigniew Eret zmarł 4 lutego 2014 r. Został pochowany 6 lutego na cmentarzu parafialnym w Kępnej.

(red.)

Z ogromnym żalem zawiadamiamy,
że **4 lutego 2014 r.** w wieku 66 lat odszedł do Boga
nasz **Kolega i Przyjaciel**

ZBIGNIEW ERET

Przez wiele lat pełnił funkcję Przewodniczącego Międzyzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” w ArcelorMittal Poland S.A. w Zdziechowicach

W imieniu Naszej Organizacji Związkowej składamy

Rodzinie oraz Bliskim
wyrazy głębokiego współczucia.

Przewodniczący MOZ NSZZ „S”
Zbigniew Wesoly

Odszedł wielki przyjaciel oświaty

Z ogromnym żalem i smutkiem oraz poczuciem wielkiej straty przyjęliśmy wiadomość, że 18 lutego 2014 roku tragicznie zmarł **Burmistrz Zdziechowic Dieter Josef Przewdzing.**

Funkcję Burmistrza sprawował nieprzerwanie od 1990 roku. Odszedł od nas wspaniały Gospodarz, Przyjaciel NSZZ „Solidarność”

dla którego sprawy ludzkie, zapewnienie miejsc pracy i rozwój Gminy Zdziechowice był sprawą najważniejszą, wspaniały człowiek, który zawsze na pierwszym miejscu widział potrzeby drugiego człowieka, doświadczony samorządowiec, konsekwentny, charyzmatyczny, w pełni zaangażowany we wszystko w co wierzył i co robił. Całe swoje życie był związany i pracował dla swojej małej ojczyzny.

Rodzinie oraz wszystkim Bliskim zmarłego składamy wyrazy głębokiego współczucia.

Za Prezydium i Radę Sekcji Regionalnej Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” Śląska Opolskiego - Przewodniczący Piotr Pakosz

Zasłużony dla NSZZ „Solidarność” Oświaty i Wychowania

Od początku swojej pracy w samorządzie tj. 1975 roku, największym jego priorytetem były sprawy pracownicze i zapewnienie mieszkańcom gminy miejsc pracy. Zdziechowice posiadają najmniejszy procent bezrobotnych w woj. opolskim. Burmistrz tworząc warunki dla przedsiębiorców przyczynił się do stworzenia w gminie Zdziechowice w ostatnim okresie ponad 2 500 miejsc pracy. Największy procentowy udziału w budżecie gminy miała od wielu lat oświata i wychowanie. Zmodernizowano placówki oświatowe i obiekty sportowe, wyposażono w nowoczesny sprzęt na miarę XXI wieku, a stworzone warunki pracy i płacy dla pracowników administracji i obsługi, jak również nauczycieli należą do najlepszych w województwie opolskim i zajmują czołowe miejsce w Polsce.

Od pierwszej edycji **Konkursu „Samorząd Przyjazny Oświacie”** województwa opolskiego, **Gmina Zdziechowice** znajdowała się wśród Laureatów tego Konkursu zdobywając zaszczytne tytuły „**Lauru Brązowego**”, po 3 edycjach „**Lauru Srebrnego**”, a kolejnych 3 wyróżnieniach „**Lauru Złotego**”. Za Zasługi dla oświaty w Polsce **Burmistrz Dieter Przewdzing** został wyróżniony jako pierwszy samorządowiec województwa opolskiego **Medalem Komisji Edukacji Narodowej**. Za całokształt pracy na rzecz oświaty, został również wyróżniony dwukrotnie Tytułem „**Burmistrz Przyjazny Oświacie**”. Oświata i Wychowanie województwa opolskiego doznały niepowetowanej straty po tragicznej śmierci **Burmistrza Dietera Josefa Przewdzinga.**

Piotr Pakosz

Zmarł Zbigniew Romaszewski

Zbigniew Romaszewski, polski polityk, działacz opozycji w okresie PRL, zasłużony członek „Solidarności”, wieloletni senator nie żyje. Miał 74 lata.

Legenda opozycji w czasach PRL. Od 1980 w „Solidarności”, szef Komisji Interwencji i Praworządności MKZ, następnie Regionu Mazowsze; wiosną 1981 reprezentant strony związkowej w rozmowach z rządem ws. rehabilitacji osób represjonowanych po Czerwcu '76 w Radomiu; w VI 1981 delegat na I WZD Regionu Mazowsze, członek Prezydium ZR, delegat KK. W stanie wojennym w ukryciu, następnie aresztowany i skazany. Od 1988 członek KKW i KO przy

przewodniczącym „Solidarności” Lechu Wałęsie, w 1991 w Prezydium Komitetu. W 1989 podczas obrad Okrągłego Stołu ekspert w podzespole ds. reformy prawa i sądów.

Od 4 lipca 1989 do 7 listopada 2011 nieprzerwanie zasiadał w Senacie RP, był wybierany kolejno z ramienia jako kandydat bezpartyjny z Komitetu Obywatelskiego (1989), jako kandydat niezależny (1991), z NSZZ „Solidarność” (1993), Ruchu Odbudowy Polski (1997), Bloku Senat 2001 (2001) oraz w 2005 i w 2007 z ramienia Prawa i Sprawiedliwości. Od 2011 roku członek Trybunału Stanu.

W 1987 wraz z żoną otrzymał Nagrodę Praw Człowieka Fundacji Aurora przy Uniwersytecie Stanforda w Kalifornii. W 2008 został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Za Zasługi dla Litwy, a w 2008 otrzymał portugalski Krzyż Wielki Orderu Zasługi. W 2011 odznaczony Orderem Orła Białego. Ponadto wyróżniany odznaczeniami prywatnymi (m.in. Krzyżem Solidarności Walczącej).

Zaproszenie do zwiedzania Izby Pamięci

13 grudnia, w rocznicę wprowadzenia stanu wojennego, w siedzibie Oddziału ZR w Kędzierzynie – Koźlu została udostępniona do zwiedzania Izba Pamięci NSZZ „Solidarność” Śląska Opolskiego.

W izbie zostały zgromadzone eksponaty z czasów powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” oprawione w antyramy oraz umieszczone w gablotach. Część pamiątek dotyczy stanu wojennego. Obecnie eksponujemy oryginalne transparenty wykonane przez więźniów Zakładu Karnego w Grodkowie. W gablotach znajdują się dokumenty i materiały poligraficzne, a wśród nich przyrządowanie do produkcji i powielania okolicznościowych znaczków i kopert.

W drugim pomieszczeniu znajdują się zdjęcia i informacje na temat Honorowych Członków NSZZ Solidarność z Regionu Śląska Opolskiego. W tej części wystawione są

też książki, wydawnictwa historyczne i współczesne, dotyczące historii Związku.

**Izbę można zwiedzać w poniedziałki i czwartki.
Zwiedzanie Izby jest możliwe również w inne dni po wcześniejszym
uzgodnieniu telefonicznym pod nr. tel. 77/472 54 51**

Biuletyn informacyjny „S” Zarządu Regionu Śląska Opolskiego

pod red. J. Malinowskiej, korekta Marzena Kucz Opole, ul. Ks. Damrota 4, tel. 77 423 28 60, fax 77 454 55 48 lub 77 423 28 70,

wydano nakładem: PZ SOLPRESS Opole, ul. Ks. Damrota 4, tel. 77 454 52 87

Materiałów nie zamawianych redakcja nie zwraca, zachowując sobie prawo do skrótów i zmian tytułu.